

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 10 listopada 2014 r. – EL-EM-2001 Ltd./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

(Sprawa C-501/14)

(2015/C 046/29)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: EL-EM-2001 Ltd.

Strona pozwana: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 19 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 561/2006⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że środki niezbędne do wykonania kary ustanowionej i nałożonej przez państwo członkowskie w razie naruszenia można stosować wyłącznie w stosunku do osoby, która popełniła takie naruszenie?

Innymi słowy: czy w świetle przepisów art. 18 rozporządzenia (WE) nr 561/2006 uregulowanie krajowe, przewidujące, że środki niezbędne do wykonania kary ustanowionej i nałożonej przez państwo członkowskie mają zastosowanie do osoby (fizycznej lub prawnej), w stosunku do której nie stwierdzono w postępowaniu administracyjnym popełnienia jakiegokolwiek naruszenia, jest niezgodne z obowiązkiem ciążącym na państwach członkowskich na podstawie art. 19 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia (WE) nr 561/2006?

- 2) W razie odpowiedzi przeczącej na pierwsze pytanie, czy art. 19 ust. 1 rozporządzenia (WE) [nr 561/2006] należy interpretować w ten sposób, że środek zastosowany wobec osoby trzeciej (fizycznej lub prawnej) za naruszenie popełnione przez inną osobę, gdy nie stwierdzono popełnienia żadnego naruszenia przez wskazaną osobę trzecią, stanowi nałożenie na niego kary, niezależnie od jej nazwy?
- 3) W razie odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie, czy uregulowanie krajowe, które w celu wykonania kary nałożonej za naruszenie popełnione przez kierowcę zezwala na nałożenie kary – zwanej środkiem, lecz o treści odpowiadającej sankcji – na inną osobę (fizyczną lub prawną), jest niezgodne z zakazem dokonywania więcej niż jednej oceny naruszenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1 rozporządzenia (WE) [nr 561/2006]?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego oraz zmieniające rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 i (WE) 2135/98, jak również uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85 (Dz.U. L 102, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 20 listopada 2014 r. – Komisja Europejska/Republika Czeska

(Sprawa C-525/14)

(2015/C 046/30)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Němečková i G. Wilms, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Czeska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że odmawiając uznania niektórych niderlandzki cech probierczych, w szczególności cechy probierczej Waarborg Holland, Republika Czeska naruszyła zobowiązania ciążące na niej na podstawie art. 34 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;